

Blog 118: Ik heb een gave

Als er iets is waar ik heel slecht tegen kan, is het wel dat iemand mij kent, maar ik hem niet. Soms wil ik gewoon even iets doen wat iedereen, ik herhaal, IEDEREEN wel eens heeft. Gewoon in je eigen bubbel met je eigen geloof, je eigen gedachtes, je eigen ding, je eigen #hetkanfuckingnootnormaal, je eigen heerlijk wegwijnen in jouw eigen zelfmedelijden want de hele wereld is tegen jou. Je eigen lelijke spiegelbeeld.

Tijdens je totale zelfdestructie waan je je helemaal staatsvijand nummer 1 van iemand die je helemaal niet kent, hij jou ook niet, maar je kop staat hem niet aan dus hij zorgt er dan ook vakkundig voor dat je helemaal naar de knoppen gaat, elke vezel in jou. Ik heb het over niemand anders dan dhr. Murphy. Meneer Murphy is klootzak. Maar jij 10x erger. De enige vraag die je hebt is waarom. Het antwoord is altijd; jahaaaa natuurlijk! Want waarom als die theedoek valt en dat volle theekopje 3 meter verderop, moet die pot honing zodanig vallen dat heel je giechel onder de wortels zit. Het is onmogelijk, maar het gebeurt. En als we dan toch zijn begonnen kun je beter je borst nat maken. Doe je dat niet zelf, knalt je doucheslang wel uit elkaar net wanneer je haar hebt ingeshampooet. Natuurlijk kan dat ook niet normaal, want naast het gebrek aan waterdruk krijg je de handtekening van die slag diagonaal over je rug. Fuck it, laat maar, dan maar je hoofd onder de kraan maar eerst gezellig je tanden breken op de wastafel, de hele riedel onder het bloed en op dat moment draaft er een kind binnen of het allemaal wat stiller kan.

Nu zijn we los. Het drama kan beginnen. Vloekend stier je de badkamer uit, handdoeken allemaal in de wasmachine, breek je fijn je nek over een autootje. De spagaat die je maakt is er een die nog nooit eerder vertoond is en omdat hij nieuw is, krijgt hij jouw naam. GOODVE...KOLEE...VERDOMDE...FUUU en die hele riedel wordt nagebootst van je anderhalf jaar oude dreumes die nog nooit een fatsoenlijk woord heeft uitgesproken. Nu al lachend de hele stad door; fuckfuckfuckfuck. Wat volgt is koffie, niet zomaar koffie. Ik heb een gave. Ik kan namelijk precies datgene doen wat precies op het geniale moment is wanneer dat exact niet lekker uitkomt. Je probeert een slok te nemen en dan wordt je overvallen door de meest overtuigende nies ever zodat je neus in de loeihete koffie beland en je hele gezicht onder de koffie zit. Wat kan er nu nog meer

fout gaan! Wat nog meer? Nouhou dit was net de warming up! Alles schoon behalve die ene spat op je laminaat en als langlaufend vlieg je de hele keuken door terwijl je direct overgaat tot Grieks afwassen. Op dit punt lach je nog.

Er komt een moment dat je dan gaat wachten, vastberaden te vechten tegen die kloothommel die Murphy heet. En dan? Niets! Waar was dat allemaal goed voor dan? Als je dan toch eindelijk je berusting hebt gevonden, je ploft op de bank, voel je een wc bezoek aankomen. Iedereen heeft wel eens door het papiertje heen gedrukt, maar waarom lieve God, waarom moet het meteen zo extreem? Waarom kan het niet gewoon doordat net dat ene velletje niet zo stevig was. Waarom doe ik als ieder ander mens ff opzij leunen maar zit bij mij de bril los waardoor ik tijdens het vegen 8,5 centimeter opschuif en dus niet alleen door het papiertje druk maar ook...naja vul maar in. De oplossing is simpel. Supergefrustreerd naar bed. Maar eerst een laatste geintje. Een vrachtauto in je kussensloop. Dus geen zacht plof maar een dikke TAAAAAKKK! En slaap lekker.

Dromen over hoe heel de wereld en alles en iedereen erin tegen jou is. Noem me een zeikerd, maar wie kent dit gevoel niet?